

var foreslaaet af den højtærede Forsvarsminister, ikke var forsvarlig. Det har jeg ikke sagt et eneste Ord om, jeg har tværtimod hævdet, at den var forsvarlig, men tillige, at den ikke var saa god som den, der kunde være opnaaet efter de Kontrakter, der nu ere bortfaldne, og derom tror jeg, der militært set ikke kan være ringeste Tvivl. Det ærede Medlem henviste til, hvad Kommissionen havde udtalt om dette Punkt. Men det følger af sig selv, at Hensigten var at holde Forsvarsudgifterne saa langt nede som muligt, altsaa at faa denne Foranstaltning udført saa billigt som muligt. Det er ogsaa derfor, at denne Vej er valgt, da Kontrakterne ere bortfaldne. Der ligger ikke heri ringeste Modsigelse mod det, det ærede Medlem har udviklet her. Men paa et andet Punkt er der ganske vist en betydelig Forskel, nemlig naar det ærede Medlem mener at kunne tillægge det afgørende Vægt, hvad Rekrutterne mene, om de foretrække at have deres Frihed eller at indlægges paa Kaserne. Hvad det drejer sig om, er Uddannelsen og Mandskabets hele Forhold, og om, hvad der i saa Henseende baader bedst, kan der ikke tvistes.

Det ærede Medlem sagde, at man havde tilsidesat Hærloven allerede derved, at man havde udnævnt Folk, der havde passeret Aldersgrænsen, til at gaa over i Reserven. Det er ikke mig bekendt, at det er sket, men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Hærloven kræver en Overgangstid, og det er denne, man har benyttet til foreløbig at lade dem staa, der have passeret den nye Aldersgrænse, men ikke den gamle. Der skal dog en vis Tid til for at effektuere alle disse Forandringer. I øvrigt maa jeg tilstaa, at jeg holder paa Lovens ubetinget loyale Gennemførelse.

Zahle: Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gøre. For det første maa jeg til den højtærede Forsvarsminister sige, at han tager fejl, naar han tror, at vi Radikale i Almindelighed ere Modstandere af en Skat paa Værdistigning. Men vi fordre, at denne Værdistigning skal være varig, og man maa ikke som her foreslaa at tage $\frac{2}{3}$ af Værdistigningen i Løbet af 5 Aar, efter hvilke den maaske igen fuld-

stændig forsvinder som i det Eksempel, jeg nævned, hvor et Hus steg 10,000 Kr. i Værdi derved, at en stor Garnison rykkede ind i en forholdsvis lille By, og der saa hengik 5 Aar, i hvilke $\frac{2}{3}$, altsaa henved 7,000, bleve indbetalte i Skat, og man saa, netop naar Skatten var fuldt indbetalt, oplevede, at Værdistigningen igen forsvandt. Naar man bærer sig saaledes ad og opkræver Skatten paa den Maade, handler man i høj Grad urigtigt, men dertil kommer, at det fremgaar af de Dokumenter, som Finansudvalgets Medlemmer have haft Lejlighed til at se, at Byerne havde taget den Stigning i Værdierne, som vilde indtræde, i Betragtning. I Roskilde-Resolutionen af 22. Februar — det er den anden Resolution, der blev vedtagen i Roskilde — fremhæves det udtrykkeligt, at Byerne regnede med den økonomiske Fremgang og med den Stigning af Værdierne, der vilde komme derved, at der rykkede en Garnison ind. Naar Staten her har sluttet Kontrakter med Byerne, vidende om, at Byerne have taget den økonomiske Fremgang i Betragtning ved de Krav, de maatte opstille overfor Staten, er det ikke fair Forretningsførelse, efter at disse Kontrakter ere afsluttede, at forelægge Forslag, hvis Gennemførelse vil betyde, at disse Kommuner vilde blive berøvede en væsentlig Del af denne Værdistigning. Skulde der have været forelagt et Forslag om Værdistigningsskat, maatte den i hvert Fald tilfalde Kommunen.

Jeg skal saa blot gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Forsvarsminister. Det er den, at naar den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister, efter at have gennemgaaet de Papirer, der nu vel igen ere i hans Væрге, efter at Finansudvalget har gennemset dem, her siger, at hans Forgænger har sluttet Overenskomst med 5 Byer og har bemyndiget Kommissionen til at indgaa Overenskomster, saa er dette fuldkomment urigtigt. Den eneste Bemyndigelse den nuværende Forsvarsministers Forgænger har givet Kommissionen er den Bemyndigelse, han gav den den 19. Marts til at fortsætte Forhandlingerne med Kommunerne paa det Grundlag, som Kommissionen den Gang indstillede, men dette Grundlag blev væsentlig ændret under de Forhandlinger,